

paa Statsbanerne endogsaa er bleven dem betroet, — det er mere end Uretfærdighed, det er en Letsindighed, og man maa forbyttes over, at samvittighedsfulde Mænd kan betænke sig blot et Øjeblik paa hurtigst at lægge det politiske Ansvars Bidsel paa disse umyndige og umodne, som stormer frem. Og saa er Forholdet det omvendte: Vi beder om dette Ansvar, men det nægtes os. Og vi véd saa godt, hvorfor det nægtes os, — thi det med Umodenhed er til syvende og sidst kun Talemaader, — det nægtes os, fordi der skal en Grundlovsændring til. Men, Herregud, er Grundloven saa mangelfuld, at den udelukker over Halvdelen af Landets Skatteborgere, hvorfor da være saa karrig med en lille Lap?

»Men for at foretage et Skridt af saa vidtrækkende Følger, maa der større Ting end Kvindernes Valgret til«, siges der.

Ja, vi Kvinder har naturligvis ondt ved at anerkende nogen Sag for større end *vor* i Øjeblikket; men, da det maaske er for meget forlangt, at Mændene skal se lige saa stort paa Tingene, saa er vi medgørlige nok til at sige: »Kom da frem med de større Sager, som skal tage vor lille Skude paa Slæb; men kom hurtig, kom helst i næste Rigsdagssamling allerede, thi sandelig, — vor Taalmodighed er ved at briste.«

Naar vore Børn er voksede ud af deres Klæder, maa der nye Klæder til, for ellers sprænger de Tøjet, og det var daarlig Økonomi, — det ved alle gode Husmødre. Men, naar vi Kvinder er voksede ud af de engang givne Rammer, saa maa der sandelig ogsaa nye Rammer til, for ellers sprænger vi de gamle, — og det var daarlig Økonomi af de politiske Husmødre. — Derfor: Giv os Part i Loven, og vi vil elske og adlyde den; bliv ved at holde os udenfor, og vi vil bruge eller misbruge Eders Love — ganske, som det passer os. Hvem tør fortænke os deri?

Vi Kvinder har prøvet at slaa til Lyd i

Aar for vor Sag paa en og samme Dag hele Landet over. Og vi Københavnerne har valgt at forsamle os her i Byens gamle, ærværdige Have, som i Aarenes Løb har været Vidne til mange af de Rørelser, som har sat Spor i Landets Historie. Vi er vandrede til denne Talerstol ad de ærværdige Lindealléer, som mange henfarne Slægter allerede er vandrede ad. Nogle af os har maaske med et Smil mindedes de Navne, som de endnu fra Fortiden har bevaret: »Damernes og Kavallerernes Gang«.

»Damer og Kavallerer«! — Det smager paa Tungen som en Fortidslevning; det rimer sig saa daarligt med vor sportsmæssige, tailormade Tid. Vi ser for os Kalvekros og Haarpunge, Pocher og Fiskebensliv. Men alligevel — Ordene i deres oprindelige Betydning var gode nok og kan netop finde Anvendelse i en Tid, som har Kvindernes Valgret paa sit Program. Thi, *Kavalleren*, det er Manden, som ikke misbruger sin Styrke, *Damen*, det er Kvinden, som ikke misbruger sin Skønhed.

Derfor er der ingen Modsigelse i, at vi er gaaet sammen til dette Møde i Dag, politisk interesserede Mænd og Kvinder, ad Damernes og Kavallerernes Gang; og naar Mænd og Kvinder forhaabentlig snart skal gaa sammen til Valgurnerne, saa er jeg overbevist om, at *de* vil gaa den Gang, høj og lav og gammel og ung, som Kavallerer og som Damer.

Fra Udlandet.

Anti-Suffragist Bevægelsen i Amerika og England.

Som Indledning til Dannelsen af en Anti-Kvindestemmerets Forening i England har den bekendte Forfatterinde, Mrs. Humphry Ward offentliggjort en Artikel i »Times«^{*)}, i hvilken

^{*)} Gengivet i Udtog i »Natt.« for Fredag Aften d. 24. Juli d. A., hvorefter »Natt.« er bleven anmodet om ogsaa at optage Dr. Shaws Svar.